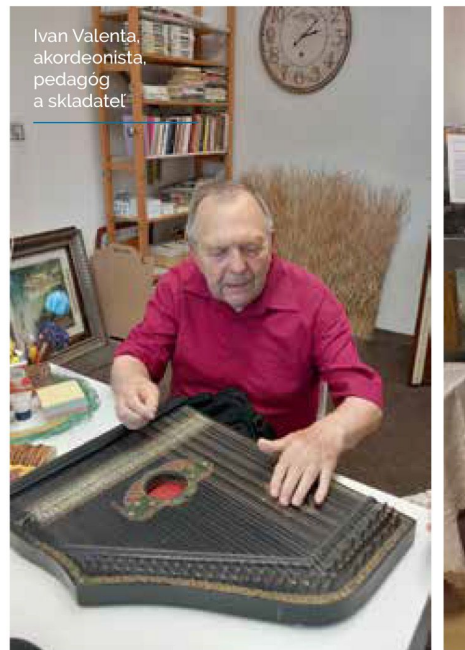

Dámsky večer v múzeu

Domov bielych hláv

Ivan Valenta,
akordeonista,
pedagóg
a skladateľ

Horúce letné inšpirácie z Múzea sestier Royových

Môžeme byť vďačnými svedkami toho, že za posledné dva roky opäť rastie, a to aj vďaka systematickej propagácii, návštevnosť Múzea sestier Royových. Nachádza sa v historickej budove Domova bielych hláv v Starej Turej. Návštevníkom je tu ponúknutý kvalitný sprievodný program - prednáška, možnosť občerstvenia kávou vlastnej značky August Roy a priestor na príjemne strávený čas.

Vzácne prázdninové návštevy

Horúce a dlhé leto prialo nezabudnuteľným momentom. Do Starej Turej prišla na výlet mamička s dcérami a rodičmi z Rakúska len preto, aby mohla deťom ukázať rodisko a konkrétne priblížiť miesta, kde pôsobili také významné osobnosti, akými boli sestry Royové. Pre túto slovenskú rodinu, žijúcu v zahraničí, je budovanie národného povedomia a odovzdanie historických pokladov svojim potomkom mimoriadne dôležité. V konfrontácii so spomienkami na toto stretnutie mi často napadne myšlienka ako a či si našinec, majúci takéto bohatstvo na dosah, váži a ctí kultúrne a duchovné dedičstvo svojich, neraz vojnami skúšaných predkov?

Royovci z Austrálie

Mali sme návštevu aj z ďalekej Austrálie. Prišli Milo Velebír z evanjelickej farskej rodiny, ktorý pôsobí ako pastor vojenského námorníctva a jeho svokor, baptistický pastor na dôchodku priezviskom Roy - predstavte si, že tiež otec Kristíny, teraz už manželky spomenutého brata Velebára. Bolo pre nich veľmi

zaujímavé byť na mieste, kde žili ich menovci z druhého konca sveta. A pre nás bol obzvlášť zaujímavý príbeh rodiny, ktorá mala podobné osudy ako naši Royovci. Meno Roy je totižto francúzskeho pôvodu a pred pár storočiami museli títo protestanti opustiť rodnú zem kvôli viere. Jedni ušli na východ, na územie dnešného Slovenska. Druhí na západ, do Anglicka a neskôr do Austrálie. Nedá sa potvrdiť, či tieto rody pochádzajú zo spoločného koreňa, ale mohlo by to byť celkom pravdepodobné.

Okrem histórie aj evanjelium

Sme šťastní a milo prekvapení, že k nám prichádzajú členovia rôznych iných mimocirkevných spoločenstiev. V jeden deň sme dopoludnie prežili v prítomnosti historikov, ktorí skúmali artefakty a hľadali súvislosti celkom iného, než duchovného, zamerania. Bola to skvelá príležitosť ponúknuť im okrem odborného výkladu aj svetlo evanjelia. Možno ten deň bol pre niekoho z nich neobyčajný a dotklo sa ho Božie slovo, hoci v múzeu čakal iba strohé fakty. Popoludní to bola zase skupina prebudených veriacich

z Plzne, kedy spoločenstvo radostných a vďačných kresťanov pretrvalo v múzeu v srdečných rozhovoroch, chválach a modlitbách do večerných hodín. Jeden deň a dva celkom odlišné zážitky.

Dvere otvorené pre každého

Rovnako si ctíme všetky cirkevné zájazdy, ktorých bolo u nás tohto leta požehnané - navštívili nás napríklad bratia a sestry z Púchova, Žiliny, Liptovskej Sielnice, Bratislavy, Blatnice, Bardejova, Budimíra, Bystrého, ale aj z bližších zborov. A vďaka Bohu prichádzajú aj ľudia z miestnych spolkov Matice Slovenskej, ženských organizácií Živeny alebo Federácie žien za mier vo svete z celého Slovenska i cudziny. Aj napriek rôznym názorom, vyznaniám a presvedčeniu máme dvere otvorené pre každého. Návštevníci prinášajú nové myšlienky, smelé nápady a povzbudenia ako zviditeľniť dielo sestier Royových. Je to vzájomne nesmierne obohacujúce. Cítíme sa byť nástrojmi v Božích rukách, lebo máme možnosť toľkým ľuďom vydať svedectvo viery, pretože o Royových sa bez tohto podstatného hovoriť nedá.

ECAV Púchov

ECAV Blatnica

Zázraky na počkanie

Temer denne prichádzajú individuálne návštevy. Vlakom na otočenie pricestuje sestra, ktorá si chce len kúpiť najnovšie vydanie edície diela Kristíny Royovej a hneď zas odlieta do zahraničia. Mimochodom vrelo odporúčame túto krásnu novú sériu kníh z vydavateľstva Dobrá správa v Žiline. Alebo prídu starkí z kopaníc a skôr oni zaspomínajú a urobia výklad nám... a z vďačného srdca venujú finančný dar na činnosť múzea. Takéto okamihy prichádzajú v tých najlepšie načasovaných situáciách. Napríklad, keď čaká faktúra na úhradu kúrenia, lebo udržiavať veľkú poschodovú, 90-ročnú, len čiastočne zrekonštruovanú budovu, akou je Domov bielych hláv, celé roky iba z milodarov, je naozaj náročné. Potom nás osvieži takáto kvapka spolupatričnosti a faktúra sa zaplatí akosi ľahšie. Toto všetko sú drobné, avšak nádherné Božie zázraky, ktoré nám ukazujú, že táto práca a čas venovaný ľuďom, má veľkú hodnotu v súčasnosti i pre budúce generácie.

Kniha z povaly

Koncom prázdnin prišiel do múzea piatek Milanko s mladším bratom Matejom. Pochádzali z Bratislavy a u starej mamy v Námestove na povale našli starý výtlačok novely *Bez Boha na svete*. Milanko knižočku na posedenie prečítal a obsah ho natoľko oslovil, že jeho prázdninovým želaním bolo navštíviť múzeum spisovateľky Kristíny Royovej. Na realizáciu výletu sa podujal ich krstný otec z Trenčína. Dal dohromady rodinnú delegáciu, ktorú sme prijali v jedno neskoré popoludnie. Príbeh, ktorý mi Milanko vyrozprával len počas otvárania budovy, ma úplne dostal. Potvrdila sa pravda, ktorá je jedným zo sloganov nášho múzea, že stále existuje literatúra, ktorá mení životy. Že evanjelium, ktoré je také priamočiare a oslovujúce v dielach sestier Royových, či už literárnych alebo hudobných, stále žije vďaka nemennej moci Božieho slova. Takéto stretnutia sú vrchnými premeneniami, z ktorých sa nám nechce vrátiť do bežného života. Prežívame

krásnu chvíľu v objatí Božej lásky a Pán Boh si nás práve týmto povzbudením pripravuje na ďalšie cesty a skúsenosti, ktoré ani zďaleka nebudú takéto blažené.

Na križovatke

Milí čitatelia, ponúkla som vám len krátke ohliadnutie za poslednými mesiacmi a naozaj len letmý pohľad do jednej z aktivít, ktoré fungujú pod záštitou občianskeho združenia SLUHA v Starej Turej. V týchto dňoch sa rozhoduje o ďalšom osude Domova bielych hláv. Spôsob, akým naše združenie budovu a aktivity v nej po každej stránke udržiava, je dlhodobo neúnosný. Modlíme sa za to, čo bude ďalej, čo má Pán pre nás pripravené, aby sme videli príležitosti, ako ich videla Kristína Royová. Aby sme my dnes, hoci sa s radosťou hlásime k odkazu, životu i dielu sestier Royových, neboli prekážkou ale požehnaním.

Iveta Topolčanyová, OZ Sluha

